

Web výrobce: www.moeraudio.com

Autor: Dalibor Grepč

TESTUJEME: ŘADA KYTAROVÝCH EFEKTŮ

MOOER SPARK SERIES

V malé krabici rozměrů cca 15x15x30 cm mi přišlo domů na testování celkem devět(!) efektů. V podstatě celý hlavní **efektový svět** se vlezl **do** menší **tašky**. Jeden by si řekl, že to není možné, a že to nemůže hrát, že ty rozměry a fyzikální zákony prostě nejde obejít.

> Distributor: Warwick Music Equipment Trading (Praha CZ) s.r.o.
Spálená 23, 11000 Praha 1 | Tel: 224-932-381 | info@warwick.cz | www.warwick.cz

> Doporučené ceny: 2 585 Kč (Dist., Comp., Chor., Flanger, Trem., Delay), 2 908 Kč (Echo delay, Reverb), 2 455 Kč (Overdr.)

Pánové z vývoje v čínském Shenzhen Mooer Audio jsou jiného názoru a po velice úspěšné řadě „Micro“ (celkem 54 efektů) rozšiřují nabídku o speciální řadu „Spark“. Rozměry se dvojnásobně zredukovaly do kostiček a všechny krabičky (kostečky) se doslova „rozsvítily“. Některé jsou analogové a všechny jsou True Bypass.

O elektronice a stavbě takovýchto krabiček nic nevím. Ale stejně si tak říkám – jak se tam může vejít například poctivý kondenzátor..? (Jestli se tam vůbec takové věci dávají.) Nebo tranzistor? Že tam nakonec bude jen pár „švábů“, malý tištlák a nejmísta zaberou zásuvky na jacky? Asi to tak nějak bude. Z pohledu puristů a „vintagistů“ jsou tyhle krabičky čirým kacířstvím a konstrukčním výsměchem. Když si vezmu „starý poctivý“ analogový Electric Mistress Flanger od EH, tak je to krabice rozhodně ne do kapsy. My se hlavně soustředíme na zvuk a poměr cena/výkon.

Zaslechl jsem z více stran, že efekty Mooer jsou jen „klony“ toho a onoho efektu. O některých krabičkách i sám výrobce říká v popisu „klon TS808“

a podobně. Osobně to chápu jako spekulativní, jde spíše o snahu zkratkově definovat povahu efektu a nějak ho přiblížit k tomu, co se dnes bere jako všeobecně známý standard. Zajímavé je, že nikdo z výrobců mikrofonů neřekne něco podobného (je to klon SM58 a podobně). A ostatně obrovská většina lampových zesilovačů je v podstatě „klon“ Fenderu, respektive klon jeho klonu Marshallu (což je ve své podstatě hot-rodded Fender), a taky se to tak nějak neuvádí. Takže – klony neklony, přistupuji k Mooer jako k řadě efektů, které mají svoji tvář, dost zajímavého už ukázaly řadou Micro, a my se podíváme na to, jak se povedla řada Sparků.

Mechanicky jsou tyto krabičky excelentní. Velikost sice jako zvětšená kostka cukru, ale šasi je pevné, těžké, bytelné, nikde nic křivého, poctivě lakované, přesné detaily. Vespod pořádný kus pryže, v krabičce přibalen velcro díl. Když jsem viděl reportáž z „fabriky“, měl jsem dobrý dojem – žádné bastlení „na koleně“, ale pořádek, poctivá práce a důkladné testování, než se věci zabalí do expedice. Dojem na mě udělal i seznam osobností kytarového a basového světa, které na Mooer hrají a používají je. Efekty jsou koncipované jako nožní spínač s osvětlením, a všechno ovládání je na čelní straně – napájení, jacky i otočné miniovladače. Na žádném ze Sparků ne-

Všechny krabičky jsou efektně podsvíceny

najdete žádné „polohy“ (nastavení milisekund delaye) ani nic vzdáleně podobného. Při pohledu zepředu je nulová poloha jakoby vlevo, otáčením po směru hodin se dostanete do maxima, a takhle si to musíte zorientovat v hlavě, když máte efekt pod sebou na zemi nebo v boardu. Obě krajní polohy v podstatě natočíte hmatem a všechno ostatní si nastavíte „podle ucha“. A jsme u toho podstatného celé řady a celé koncepce Spark: žádné složité nastavení. Žádné parametry, hodnoty, nic.

Jistě – je to dvousečná výhoda. Chce to po vás více „ušní“ kázně a soustředěnosti. Musíte ten zvuk prostě vycítit! A ne si říct jen – 330 ms delaye vždycky fungovalo, tak to nastavím a je to. Ale je to to pravé? Zní to dobře? Takže opravdu – musíte to cítit, a pak to i prsty nakrouťte. Budou se vám hůře hledat osvědčené polohy potenciometrů, když něco poměňte. Ale to je právě ten vtíp – efekty nenabízejí až takové ty extrémně krajní polohy, které jsou dobré na ukázkou toho, co efekt „umí“ a na které nakonec, ruku na srdce, skoro nikdo nehraje. Nabízí tu ale všechny ty nejpotřebnější hodnoty, na které stejně budeme na 99% hrát, a ty ostatní extrémní parametry jsou u konkurence stejně jen pro náš dobrý pocit „co kdyby někdy“.

Ještě než se dostaneme k testu, musím zmínit důležitou skutečnost – obrovskou roli při vašem posuzování vzít/nevzít nebo umí/neumí bude hrát to, kde a na jakou sestavu budete testovat. Představa, že přijдете do prodejny, vezmete ze stojanu nějakou indonéskou krásku, zapojíte do pseudoamerického něčeho a připojíte noname bednu z MDF a budete testovat, je chybná. Tohle nedělejte. Bude vás totiž čekat rozčarování. Ačkoliv se nepovažuji za puristu, v tomto se nedělají kompromisy – když něco otestovat, tak na tom stejném, na čem to pak budete i hrát. Velkou výhodou máte, pokud vám věc půjčí na zálohu domů, anebo pokud si můžete vlastní věci přinést z domu (když je na prodejní nemají na půjčení). Pokud netestujete doma, ale na prodejně, zbývá ještě otázka reprobredny – je to 50% zvuku a nedělejte ústupky. Na posouzení zvuku je potřeba mít „zahořená“ repra (to není žádný mýtus, ale elektrofyzikální fakt!), takže kdo neví

nebo nemá – vygúglit, napravit!) a také vhodně zvolené typy reproduktorů. Osobně na testování používám všechny možné kombinace zesilovačů i repra, aby pak bylo vidět, co na čem funguje dobře a co ještě líp. U repro zůstávám na značce Celestion (majitelé Fane, Jensen, EV apod. prominou). Pro testování nakonec nejlepší (tzn. nejlépeji univerzální) výsledky dával Alnico Gold, G12H Heritage (55dB), Classic Lead, a dobré výsledky v některých ohledech byly i s Vintage modelem. G12H30-70 Anniversary byl v modulačních efektech více v presencích (Vintage ostatně taky, ale to se dá ukrotit na výškovém potenciometru, který má většina zesilovačů někde kolem 6 kHz, takže se i při rozsahu repra běžně do 5k snadněji otevírá horní frekvenční

Velikost efekty sice připomínají spíše kostku kuku, ale jejich šasi je pevné, těžké, bytelné, nikde nic křivého, poctivě lakované, přesné detaily...

propust), on je prostě víc „namaštěný“ na vyšších středech, což má své výhody zase pro overdrivy. Hodně mě v tomto ohledu zklamaly G12M, ne zcela správně označované jako „Greenback“ (ale zase každý ví, o co jde). Mám dva typy – současná produkce, a pak jedny z roku 1976. Mezi nimi je tak výrazný zvukový rozdíl, že se nedá typ „GB“ brát jako must, čili když bych napsal „na Greenbacky to hraje tak a tak“ a vy měli nějaký parádní kus z osmdesátých let, tak vám to bude hrát zcela jinak, než hrálo mě na současný GB, a než jsem slyšel a napsal. U modulací to až tak nevedí, ale u projekce overdrivu to bude zásadní věc. Bohužel v tomto ohledu je rozdíl i mezi Classic Lead současným a tím z roku 1978 (hliníková krytka středu s černou tečkou), a vždy směrem k více či méně výraznému „zatemnění“ zvuku u současných kusů. Ale tohle téma by bylo na samostatný článek (seriál?) a my se vrátíme ke Sparkymu. Tedy podtrženo – do svého zvukového posuzování vřazujte vždycky jen jednu novou/neznamou věc (efekt) a ne všechny (kytara, aparát...).

A poslední poznámka k testování – zvuky jsem proháněl přes Fender Twin/Deluxe (modulační), Marshall JCM 800 (overdrivy) a Bogner Ecstasy v clean režimu (všechny efekty). Voxe jsem tentokrát trochu vynechal, neboť je tak hezky barevný sám o sobě, že jsem si nebyl jistý jeho neutralitou. Začnu u modulačních efektů a vezmeme to odzadu – z konce řetězce:

Reverb

Jelikož testuji víceméně navečer (teď se stmívá už po 16 hodině), efekt podsvětlení je úžasný. Ještě bych přivítal, kdyby nápis Spark byl menší, a zvětšený by byl naopak název efektu (taky už hůř vidím). Takže ovladače kontrolují Level, Color a Decay plus tu máme minispínač Spring. Level je množství celkového reverbu ve zvuku. Color je jakási tónová clona a regulace množství výšek v dozívání reverbu, což je věc, na kterou se rádo zapomíná, a která může vaši hru při necitlivém nastavení zabalit do nerozumitelné „guče“. Osobně reverb v pedalboardu vůbec nemám, neboť vždycky to naživo skoro nebylo potřeba a o jakýs-takýs reverb se přirozeně postaraly místnosti, kde se hrálo (často šlo o reverb naprosto neregulovatelný, to znáte). Ale nějak asi stárnu a začnu mňnit názor, protože jsem si na Spark reverb velice zvyknul a nijak mi nezkrusoval projekci a pohled na ostatní efekty; připadalo mi, že ke zvuku tak nějak přirozeně patří. V základním

Na žádném ze Sparků nenajdete žádné „polohy“. Žádné složité nastavování. Žádné parametry, hodnoty, nic. Zvuk musíte prostě vycítit!

modu totiž produkuje reverb typu „room“, tedy přirozený dozvuk místnosti, žádné hall a church mody se tu nekonají. Zbytek se dá dohonit ovladačem decay, tedy kam až a jak dlouho má dozívat. Na kvalitu reverbu má přímý vliv kombinace color a decay, aby například dlouhé dozívání bylo srozumitelné a nepřekrývalo další tóny. Pro kratší reverby je lepší podle mě dát více výšek, pro dlouhé dozívání o něco méně. Přepínač Spring při zamáčknutí spíná zvukový mod, který emuluje staré pružinové zařízení na Fenderech, někdy označované jako Surf reverb. Při hraní na singly bylo vše v pořádku, při humbuckerech občas mod Spring na začátku náběhu tónu lehce nakváknul, což je je ho typická vlastnost, já osobně jsem Spring nepoužíval a nejvíce se mi reverb líbil právě jen ten obyčejný, se stratovskou kytarou a funky styly.

Echo

Chvilí jsem tápal, jaký asi je rozdíl mezi delay a echo, avšak jen do té doby, než je zapojíte a hrajete. Rozdíl je obrovský – echo vykřívá efektové možnosti mezi reverbem a delayem. Ani spojením delaye a reverbu nedostanete polohy, které nabízí echo. Takže ovládání – Time, Mix, Feedback a Reverb. Time určuje zpoždění, kdy má zaznít první a další opakování, Feedback ovládá počet těchto opakování (při nastavení na max nekonečně, při nastavení u min polohy jednou) a ovladač Mix určuje, jak rychle bude odeznívat opakování až doztracena. Když si mix nastavíte na max, budou se opakováčky vrstvit na sebe tak, že se budou zesilovat, a nakonec z toho, podle zahrání zdrojového zvuku, může být i pěkné psycho (až psychedelie, opravdu je jednoduché zažít to s tímto echem). Navíc ještě ke všemu tomu opakování je možné přidat i reverb a zvuk tak krásně zprostorovatět. Opravdu výborná krabička s úžasnými možnostmi.

Tremolo

Rudě záříci podsvětlení tremola si naplno užijete také v přítmi klubu, protože evokuje signifikantní voxovské barvy zvuku, kdy tremolo byl jeden z prvních modulačních efektů s velkým účinkem na posluchače. Já si u tremola vždycky vybavím Nuna a pro mě jeho typicky perfektní použití tremola ve skladbě There Is No God. Chce to jen nápad, invenci, a efekt už zbytek udělá za vás. Konstrukčně je tady použit kvalitní optočlánek, aby to dlouho vydrželo. Nastavení Speed a Depth je naprosto, ale naprosto dostačující pro realistické použití. Tónová clona hlavně slou-

žila k lehkému korigování výšek u singlů. Celkově je tremolo velmi jemné, jakoby podřízené svou barvou vašemu původnímu tónu, a tento fakt jsem zaznamenal u všech Mooser efektů.

Flanger

Tak to je moje oblíbená kapitola – flanger a jeho „kovově-plechový“ vliv. Nic vám tak nenabrousí zvuk, jako právě flanger. Zároveň z modulačních efektů nekomplexnější z hlediska vlivu na signál, a tím i nejobtížnější na nuance v nastavení.

Mooser se flangu zhostil excelentně a z této kostičky dostanete opravdu jen to nejužitečnější nastavení. Depth a Speed určují hloubku a rychlost modulace oscilátoru, F.back potom smíchání mezi originálním a modulovaně zpomaleným zvukem oscilátoru. Zvláštní je ovladač Manual, který má jemný vliv na korekční průběh výsled-

ného zvuku a jeho vliv se projeví více právě na „kovovějších“ reproduktorech (G12H30 nebo Vintage), anebo u preampů citlivějších na vyšší frekvence (Vox apod). Překvapivě docela dobře zněl i před preampem při zkruslení, ale moje preferovaná poloha je dát jej do smyčky, tedy standardně. Jelikož vlastním i starý dobrý japonský analogový Ibanez FL-301 (ten už neprodám), takže srovnání... Srovnání je zapeklitá věc. Záleží, co preferujete. Tak dobrý flanger (vedle už zmínovaného Electric Mistress) už asi jen tak neseženete, takže... srovnávat nebudu, a jestli chcete mít ten kovový efekt zpomalené cívky páskového magnetáku (flange), tak Mooser má co nabídnout. Jinak, popravdě, FL na vintagech a classic leadech skoro nehrál, zato se krásně rozsvítil na starých kusech...takže tolik k tomu srovnání. Strašně, ale opravdu strašně záleží na vaší sestavě. Těžko o starém analogovém flangeru říct, že ten zvuk je „teplý“ nebo „sametový“. Na to, že je Mooser flanger digitální, zní fakt velmi dobře, měkce a jemně.

Chorus

Spark chorus je prý „klonem“ CE-2, což neposoudím, ale dává mi všechno, co potřebuji od chorusu: krásné krystalické polohy, prostor, a svým jemným rozlaďováním mi moji obyčejnou a nudnou hru krásně „načančá“. Chorus je velmi dobře akceptovatelný všemi staromilci, neboť je jemný a nenásilný, „teplý“. Nejlepší nenásilné polohy je možné dosáhnout s nulovým Speed a různým nastavením depth, to jsou přesně ty polohy, kdy je chorus v poloze neviditelného zlepšovače tónu. Mezi ovladači speed a depth je spínač deep, který pracuje jako jakýsi

chorusový „boost“, naroste intenzita celého chorusování. Chorus je podle mého gusta snad nejmilejší modulační efekt v této řadě. Ostatní značky mají mnohem více kontroly nad nastavením, jistě, a více poloh k nastavení. Ale jak jsem napsal na začátku, stejně nakonec budete pro srozumitelnost hraní chorusovat mnohem méně, než si na počátku myslíte. Takže myslím, že se nejvíc bude používat nastavení s deep na „3 až 9“ a speed na nule nebo malinko přidáte. Toto nastavení ochutí tón tak jemně, že ho po nějaké době přestanete vnímat jako efekt a začne vám připadat naprosto přirozený a čitelný.

Delay

Analogový (!!) delay klasického pojetí, s maximálním zpožděním 500ms. Nechápu, jak se mohl analogový delay vlézt do Sparkového šasi, ale je tam. Sám vlastním analogový EH Memory Boy Deluxe, kde si mohu nastavit velikou spoustu věcí, od tap tempa, typu modulace (přídavek navíc, může z toho být i chorus nebo vibrato), přes druh vlny (triangl, hranatec, normální), typy dozívání (trioly, tečkované, osminy apod), anebo to všechno zacyklovat... ale dost jsem s tím vším bojoval. A delay se nastavuje také pouze „na ucho“, žádná stupnice v ms. Určitě jsou vymakanější delayové krabičky. Ale když se tím tak probíráte, nakonec zjistíte, že každá má nějakou tu „mouchu“ (např. Boss a DigiTech musíte pro volbu tap tempa držet 2 sec zmáčknuté, což jsem zavrhl). Spark delay nemá pouze jednu důležitou věc pro tento typ efektu – možnost tap tempa, což je nejjednodušší možnost, jak si nastavit šlapající delay bez dlouhého vymýšlení a počítání. Jinak má všechno podstatné, dokonce i právě tu šikovnou vychytávku některých lepších delayů – zamáčknutím knoflíku Vintage přidá k delayi chorusovitý efekt, modulaci zpožděvaného zvuku. Takže, chce to jen vycvičit prstík na ovladači zpoždění, protože jinak je tón delaye příjemný, ne tak temně teplý jako u mého EH, ale o něco jasnější, což je velmi příjemné.

A nyní efekty, které si řadím „dopředu“, mezi kytaru a preamp:

Compressor

Já osobně nejsem nijak velký kompresorista, ale ve velké většině řetězců ve staré RP-1 mám aspoň malý kousek kompresoru zapojený. A pro funky styly je to k nezaplacení. Mooer má optočlánek, komprese je jemná, s přirozeně nižším podílem výšek a s co nejnižším vlivem na originální tón. Šum, i při vyšších nastaveních Comp, je minimální. Pokud chcete hodně kompresoru, sepnete Bright knoflík, který přidá na ostrosti tónu plus zvýší účinek komprese. Kompresor se mi líbil hlavně při hraní na singly, evokovalo mi to surfový zvuk stratocasterů z osmdesátek...

Distortion

Nádherný, šťavnatý, čitelný a zkraslením přetékající efekt. V kombinaci s Fender zesilovačem vynikající volba, stejně tak s čistým kanálem (resp. s nízkogainovým nastavením) u Bognera, který je velmi dynamický a „tučný“. Na Marshallu se mi až tolik nelíbilo, bylo to takové „suché“, respektive „věčkové“, čili hodně hezké na poslech samotné, ale v kapele se trochu ztratilo. Výborný efekt v kombinaci s Classic Lead repro, které jsou dost dynamické a mají dobrou projekci kytarových středů, s Vintage i GoldAlnico opět zvuk trochu sušší a věčkovější, s Heritage byl zvuk zabarvenější do středů, což bylo dobré především pro čitelnost sóla. Gainu má podle mě efekt dost, ale komu je to málo, může si přidat spínačem Boost, který malíčko přidá na středech, ale hlavně se zkaskáduje zkraslení. Je to podobný skok, jako je u Marshall JVM přechod z třetího na čtvrtý kanál, kdo to znáte. Co je ale hlavní – distortion je stále velmi dobře čitelný, myslím hlavně základní mod, a třeba sólové vyhrávky na krkový singl se výborně vykrojí z kapely ven. Je to jeden z nejpovedenějších distortionů, které jsem testoval.

A nejlepší nakonec - Overdrive

Efekt výborně, ale opravdu výborně spolupracující s Marshalllem (a jeho klony). Tube Screamer a jeho obdoby neměly takové přesvědčivé výsledky, jako tento malý Sparky. S Marshalllem funguje Overdrive lépe než Distortion. Je takový „juicy“ – šťavnatý, čitelný a hlavně jiskrný. Radost hrát jak se singly, tak s humbuckery. Cítí kytaru tak, jaká je. Není to analog (to by určitě nezapomněli uvést, kdyby to analog byl), takže je to digitální záležitost, a jako takový je neuvěřitelně dobrý, mnohem lepší než spousta slavných simulací overdrívů, a že jich už dneska na světě je! Dá se použít i jako boost, tuším, že by mohl dávat takových cca 15-20 dB. Takto velmi dobře spolupracoval jak s highgainovými aparáty (právě ten Bogner), tak s JCM 800, a z upjatého Twina vykouzlil hezký drive pro klasický rock. Krásně dokreslil už tak barevné zkraslení u Vox TopBoost. Při přímém srovnání se jiskrností boostu vyrovnal Nitru od Rocktrona (to ale není true bypass, na rozdíl od všech Sparků), a lehce (ale jen lehce) zastínil Tube overdrive od Hardwire (jiskrností drive, jinak má HW více poloh pro přizpůsobení aparátu a lepší dynamiku). Výsledný efekt overdrivu je ve své projekci a čitelnosti hodně závislý na reproduktorech, výsledky asi tušíte dopředu: Vintage dobře podal onu šťavnatost drive, Gold Alnico byl „gold“, Classic Lead byly barevné a dynamické, Heritage se trochu rozsvítil, G12H30 byl ostřejší na presencích, čili dobré zvláště pro krkové singly a některé temné humbuckery pro srozumitelnost v celkové kapelovém „šramlu“. Vpodstatě jsem rád, že je to tak jednoduchý a tak účinný efekt – v sesterské řadě „Micro“ je overdrívů myslím 7, takže těžko vybírat, a o to víc musí člověk dobře pozkoušet.

Závěr

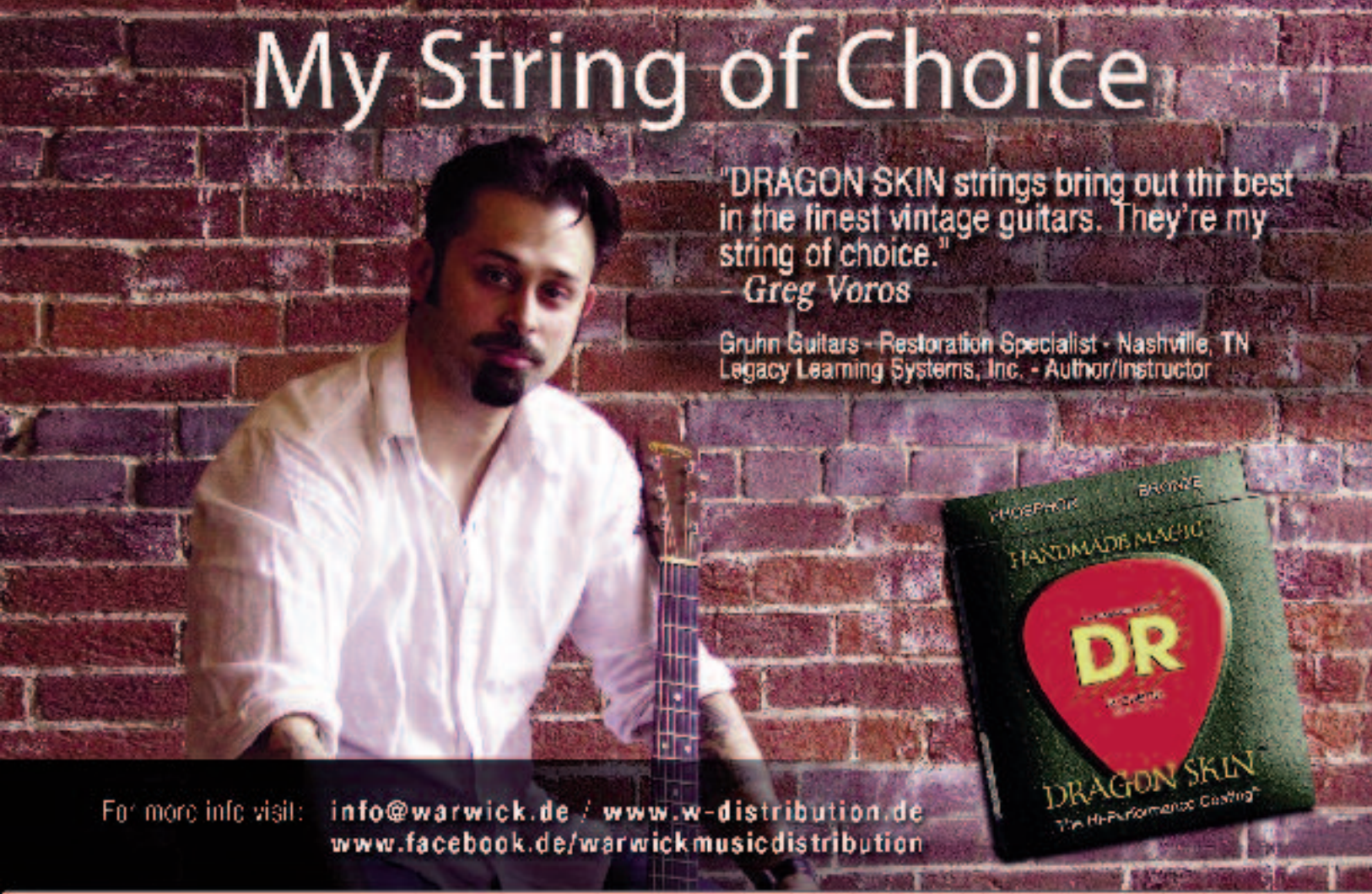
Na malém prostoru „velký“ pedalboard = obrovská výhoda. Ceny kostiček nejsou úplně nejnižší, ale stále jsou příznivé. Máme o kufr méně při balení a cestování (kdo dnes hraje jen doma do Cubase?) po klubech. Svůj účel naprosto dokonale splní hlavně při hraní naživo, kdy absolutní prioritou stejně bude srozumitelnost vaší hry a ne množství „koření“ (je to jako s rozmarýnem, tymiánem a česnekem při vaření – stačí trošku, a všechno je super, dáte víc a všechno je špatně). Mooer sortiment je velice bohatý, dokonce mají i dvě celolampové minihlavy, nějaké twinpedály a multiefekty. Při přímém srovnání s dražšími předlohami, konkurenty nebo „klony“, dává celá Spark řada výborné výsledky, takže upřímně doporučuji vaši pozornosti.

My String of Choice

"DRAGON SKIN strings bring out the best in the finest vintage guitars. They're my string of choice."
- Greg Voros

Gruhn Guitars - Restoration Specialist - Nashville, TN
Legacy Learning Systems, Inc. - Author/Instructor

For more info visit: info@warwick.de / www.w-distribution.de
www.facebook.de/warwickmusicdistribution

THREE LITTLE GIANTS

EP BOOSTER

SL DRIVE

SP COMPRESSOR

For more info visit: info@warwick.de / www.w-distribution.de
www.facebook.de/warwickmusicdistribution

